

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317010936
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6317010936.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Jozefa Ryanta v trestnej veci R.. I. Y. oslobodeného spod obžaloby zo spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 14. februára 2019, o sťažnosti R.. I. Y. proti uzneseniu Okresného súdu Brezno sp. zn. 3Nt/30/2017 zo dňa 24.10.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného R.. I. Y. zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 3Nt/30/2017 zo dňa 24.10.2018 samosudca Okresného súdu Brezno podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh R.. I. Y. na povolenie obnovy konania, vo veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 1T/41/2014 zamietol s poukazom na to, že nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal R.. I. Y. (označený v texte aj ako „navrhovateľ“), v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej podrobne invektívnym spôsobom špecifikoval dôvody jej podania. Uznesenie okresného súdu považoval za nezákonné z nasledovných dôvodov:

Závery prijaté v rozhodnutí okresného súdu podľa navrhovateľa nezodpovedajú dôvodom uvedeným v návrhu na povolenie obnovy konania, keďže tento návrh modifikoval na verejných zasadnutiach súdu dňa 08.08.2018 a 10.10.2018. Poukázal na zápisnicu z verejného zasadnutia dňa 08.08.2018, kde výslovne uviedol, v čom spočívajú nové skutočnosti, o ktoré opiera svoj návrh. Nie je preto pravdou, že sa domáha prehodnotenia celej dôkaznej situácie z pôvodného konania.

Namietal tvrdenie konajúceho sudcu v odôvodnení napadnutého uznesenia, že v pôvodnom konaní sp. zn. 1T 41/2014 sudca R.. F., T. poznal jeho sociálnu situáciu a výsledok trestného konania sp. zn. 3T 25/2014, v ktorom bol oslobodený spod obžaloby pre údajné týranie manželky. Ide o účelové tvrdenie súdu, keďže konanie vo veci sp. zn. 1T 41/2014 prebehlo skôr ako dokazovanie vo veci 3T 25/2014. Sudca preto rozhodne nemohol poznať dopad tohto iného trestného stíhania na jeho osobu.

S poukazom na žalobu podanú na Okresnom súde Poprad sp. zn. 7C 28/2018 uviedol, že všetky individuálne právne akty orgánov verejnej moci (uznesenie o vznesení obvinenia, uznesenie o väzbe) sa pre oslobodenie spod obžaloby vo veci sp. zn. 3T 25/2014 stali nezákonnými a nulitnými. V tejto žalobe poukázal na to, že existuje rozdiel medzi otcom, ktorý nežije s dieťaťom a neprispieva na jeho výživu a ním, ktorý bol nezákonným postupom orgánov verejnej moci odlúčený od jediného dieťaťa a dovtedy sa o neho riadne staral. Týmito skutočnosťami sa sudca v napadnutom uznesení dostatočne nezaoberal a na jeho ďalšie súdne konania odkázal len jednou vetou.

Namietal, že pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy chýba subjektívna stránka trestného činu - jeho zavinenie, pretože je potrebné skúmať, akým spôsobom sa dostal do sociálnej situácie, kedy nebol schopný použiť svoj majetok na úhradu výživného. Poukázal preto na zásadu rímskeho práva „z nezákonnosti nemôže vzniknúť právo“, ktorú aplikoval Najvyšší súd SR opakovane v konaniach, v ktorých oslobodil policajtov spod obžaloby, pretože v ich veciach konala nezákonná inšpekcia MV SR. Táto zásada je preto aplikovateľnou aj v jeho veci.

Keďže vo veci sp. n. 3T 25/2014 bol oslobodený spod obžaloby, pretože spôsobom podľa obžaloby nekonal, absenciu jeho zavinenia je potrebné vzhliadnuť aj vo veci pod sp. zn. 1T 41/2014. Nedostatok zavinenia, v situácii, keď nezákonným trestným stíhaním vo veci 3T 25/2014 zostal vo väzbe a po prepustení z nej zostal nezamestnaným, nedávala štátu možnosť trestne ho stíhať za prečin zanedbania povinnej výživy. Oslobodenie spod obžaloby vo veci sp. zn. 3T 25/2014 je preto novým dôkazom a nezamestnanosť vyvolaná nezákonným trestným stíhaním novou skutočnosťou, ktorá vylučuje správnosť rozsudku v pôvodnom konaní.

V závere uviedol, že pokiaľ v konaní o obnove poukázal na nevierohodné výpovede svedkyne C. Y., trpiacej psychickou poruchou a na konanie svedka Y. V. - psychiatra, tieto tvrdenia dokumentujú len podružne stav v akom sa svedkyňa v roku 2015 nachádzala.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť R.. I. Y. nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky obnovy konania v zmysle obsahu ust. § 394 ods. 1 Tr. por.

Tak ako bolo poukázané v napadnutom uznesení, R.. I. Y. bol rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T/41/2014 zo dňa 12.10.2015 oslobodený v zmysle § 285 písm. f/ Tr. por. spod obžaloby zo spáchania skutku, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako bolo okresným súdom uvedené. Proti oslobodzujúcemu rozsudku podal R.. I. Y. dňa 10.12.2015 odvolanie, ktoré následne Krajský súd v Banskej Bystrici vecne prejednal a uznesením sp. zn. 3To/9/2016 zo dňa 24.02.2016 zamietol.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 10.12.2015 požiadal o povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej veci. Poukazujúc na oslobodenie v konaní Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/25/2014, v ktorom jediným priamym dôkazom bol výsluch svedkyne - jeho manželky C. Y., rod. V., uviedol, že jej výpoveď nemôže byť vierohodná ani v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/41/2014. Za novú skutočnosť s mimoriadnym významom považoval, že dlhoročný psychiater jeho manželky Y. V. odmietol v konaní sp. zn. 3T/25/2014 vypovedať o jej psychickom stave z dôvodu, že by sa mohol dopustiť trestného činu krivej výpovede. Tým je podľa neho spochybnená vierohodnosť tejto svedkyne aj v konaní sp. zn. 1T/41/2014 a jej výpoveď ako jediný dôkaz nemožno akceptovať. Ohľadom nových dôkazov uviedol, že je nevyhnutné znalecké skúmanie duševného stavu svedkyne. Ďalej popísal svoju finančnú situáciu vyvolanú konaním orgánov verejnej moci a uviedol, že z neho strany nemohlo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu, ktorý sa mu kládol za vinu.

Pri skúmaní dôvodnosti návrhu na povolenie obnovy konania sa súd riadil predovšetkým ustanovením § 394 ods. 1 Tr. por. Podľa neho, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Okresný súd (a tiež krajský súd v rozsahu dôvodov podanej sťažnosti) teda správne skúmal, či v mimoriadnom opravnom prostriedku sú obsiahnuté nové skutočnosti alebo dôkazy v uvedenom zmysle. Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné

rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania je povinnosťou súdu zaoberať sa iba zisťovaním nových skutočností a dôkazov spôsobilých zmeniť pôvodné rozhodnutie predovšetkým vo vine a treste. V tomto zmysle nestačí tvrdenie, že súd v pôvodnom (základnom) konaní nevychádzal zo skutkového stavu veci, ale je ho potrebné podložiť skutočnosťami a preukázať dôkazmi, ktoré boli súdu skôr neznáme a vyšli najavo až dodatočne, po právoplatnom skončení trestného stíhania. Novou skutočnosťou je to, čo sa naozaj stalo a vyšlo najavo až neskôr, po právoplatnom skončení základného konania, pričom táto skutočnosť je spôsobilá privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Takýto nový fakt však musí byť v konaní o obnove nezvratne preukázaný dôkazmi. Novým, predtým neznámym dôkazom je i taký, ktorý bol síce vykonaný, ale v súčasnosti má úplne iný obsah. Pritom však je potrebné skúmať a hodnotiť príčiny zmeny obsahu takéhoto dôkazu, ale zároveň musí ísť o dôkaz spôsobilý zmeniť napadnutý rozsudok.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu v zhode s názorom samosudcu okresného súdu konštatuje, že R.. I. Y., ktorý bol v pôvodnom trestnom konaní vedenom Okresným súdom Brezno pod sp. zn. 1T/41/2014 oslobodený spod obžaloby pre zánik trestnosti činu (§ 285 písm. f/ Tr. por.) neuviedol žiadne také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by neboli súdu v pôvodnom konaní známe, resp. pokiaľ aj uvádzal ďalšie skutočnosti, tieto by nemali samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi vplyv na iné rozhodnutie o vine a treste pre jeho osobu.

Okresný súd v posudzovanom prípade postupoval dôsledne a vykonaným dokazovaním si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o zamietnutí žiadosti R.. I. Y., ktorou sa domáhal obnovy konania. Výrok o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania tak zodpovedá stavu veci a zákonu. Po splnení prieskumnej právomoci krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Okresný súd v odôvodnení svojho uznesenia správne zistil skutkový stav a na základe ozrejmenej skutočností zistení prijal zodpovedajúce právne dôvody pre zamietnutie návrhu R.. I. Y. na povolenie obnovy konania. Dôvody sťažnosťou napadnutého uznesenia sú dostatočne zrozumiteľné a odôvodnené, preto sa s nimi nadriadený krajský súd plne stotožnil. Aj krajský súd je toho názoru, že R.. I. Y. svojím návrhom na obnovu konania sledoval prehodnotenie existujúcich dôkazov a doplnenie dôkaznej situácie vo svoj prospech v tomto štádiu konania, ktorému zámeru nemôže slúžiť obnova konania ako inštitút mimoriadneho opravného prostriedku. Tento je viazaný na existenciu skôr neznámych skutočností alebo dôkazov, ktoré sú spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. ak bol uložený trest, aj vo výroku o uloženom treste. Jednalo sa predovšetkým o tie skutočnosti, ktoré sa mali týkať vierohodnosti výpovedí jeho bývalej manželky v pôvodnom konaní, keď nielen prvostupňový ale aj odvolací súd považoval skutkový stav veci za dostatočne ozrejmenej vykonanými dôkazmi s celistvými právnymi úvahami nadväzujúcimi na tieto dôkazy. K týmto tvrdeniam navrhovateľa, vrátane tvrdení o nepriaznivej sociálnej situácii v relevantnom období, kedy malo dôjsť ku skutku podľa obžaloby, sa vyčerpávajúcim spôsobom vyjadril v konaní o obnove už súd prvého stupňa, preto sa nimi krajský súd už nepovažoval za potrebné zaoberať.

R.. I. Y. v sťažnosti označil ako nový dôkaz oslobodzujúci rozsudok v trestnej veci zn. 3T/25/2014, ktorý má preukázať nezákonnosť jeho trestného stíhania trvajúceho 13 rokov a s tým súvisiace sociálno-ekonomické problémy, ktoré majú preukázať nedostatok jeho zavinenia vo vzťahu k trestnému činu zanedbania povinnej výživy. Tento dôkaz má v obnovenom konaní smerovať k rozhodnutiu súdu o tom, že skutok sa nestal, resp. že sa stal, ale chýbalo zavinenie obžalovaného.

Krajský súd vo vzťahu k uvedenému nemá v rámci zákonných medzí inú možnosť ako konštatovať, že rozhodnutie súdu v inej veci nie je takým novým dôkazom pre obnovu konania v pôvodnom konaní Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T/41/2014, ktorý môže privodiť iné rozhodnutie o jeho vine. Na základe oslobodenia spod obžaloby v inej veci nie je možné konštatovať nevierohodnosť výpovedí jeho bývalej manželky v konaní sp. zn. 1T/41/2014 (ide o prehodnotenie vykonaných dôkazov) a samotná skutočnosť,

že bol nevinným v inej veci a zhoršilo sa tým jeho sociálne postavenie nemá sama o sebe právnu relevanciu vo vzťahu k plneniu vyživovacej povinnosti voči svojmu nezaopatrenému dieťaťu. Navyše ku skutočnosti, že sa nachádzal vo veci 3T/25/2014 vo väzbe, kedy mu nebolo umožnené použiť svoj majetok na úhradu výživného, je potrebné uviesť, že vo väzbe sa nachádzal od 16.07.2004 do 15.06.2006, teda nie v období, za ktoré bol stíhaný v súvislosti s neplnením vyživovacej povinnosti (obžalovaný bol pôvodne od 01.08.2007 do podania obžaloby s výnimkou obdobia od 01.10.2008 do 02.03.2009). Krajský súd preto nemá žiaden dôvod sa stotožniť so sťažnostnými námietkami smerujúcimi povoleniu obnovy konania.

V kontexte vyššie uvedeného mal krajský súd za to, že R.. I. Y. neuviedol žiadne také skutočnosti ani dôkazy, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi privodiť dôvodný predpoklad pre možnú zmenu namietaného právoplatného rozsudku.

Záverom preto krajský súd konštatuje, že okresný súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď návrh na povolenie obnovy konania zamietol, pretože v tomto prípade preto neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto krajský súd v súlade s citovaným ust. § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť R.. I. Y. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.